

CENT OGLASZENI:

Za pierwszą milimetrów przed tekstem 35 groszy, w tekście 10 groszy, za 25 groszy, za tekstem 10 groszy. Drobne ogłoszenia po 3-8 groszy za wyraz. Najmiej 50 groszy. Tytułem drukiem podwójnie. Zagraniczne 100 proc. drożej.

W numerach świątecznych i świątecznych ceny o 25 proc. droższe.

Za terminowy druk ogłoszeń administrowania nie odpowiada.

Każda nowa podwyżka obowiązuje (z wyjątkiem przyjęcia ogłoszenia do zmiany) cała bez uprzedniego zawiadomienia.

Dziennik polityczny, społeczny, gospodarczy i literacki.

Sosnowiec: REDAKCJA: Piłsudskiego 4, Telefon 64.
ADMINISTRACJA: Dąbrowska 1, Tel. 73.

Będzin, Małachowskiego 7.

Dąbrowa, Sobieskiego 8, tel. 34.

WIDAWCA: „Kurier Zachodni” S. A.

Redaktor: Tadeusz Opola.

Amatorzy ministerialnych wln.

WARSZAWA, 10.2. (tel. wł.) Do piwnicy byłego szefa biura M. S. Z., ministra pełnomocnego, p. Targowskiego dostali się jacyś specjaliści smakosze starych trunków. Natrafili oni na zbior kilkadziesiąt butelek starych, wytrawnych gatunków wina i wynieśli wszystkie co do jednej butelki.

Aresztowanie komunistów.

WARSZAWA, 10.2. (tel. wł.) W Brześciu nad Bugiem aresztowano 40 osób, podejrzanych o działalność bolszewicką. Między innymi aresztowano prezesa okręgowego komitetu komunistycznego, Rymarskiego. Rymarski był prezesem komitetu komunistycznego na Zachodnią Białostok.

O przemiał zboża.

WARSZAWA, 10.2. (tel. wł.) Rada ministrów rozpatrzyła projekt ustawy o regulowaniu przemysłu zła, importu, eksportu zboża, tudzież uregulowaniu cen mąki i pieczywa.

Udokonowanie Ministra estofskiego.

WARSZAWA, 10.2. (tel. wł.) Godz. rządu polskiego minister estofski przyjęty był w niedzielę w południe przez Prezydenta Rzeczypospolitej, który go udekorował orderem „Polonia Restituta”.

W południe min. austriacki Post, który jest jednocześnie przedstawicielem republiki austriackiej przy rządzie estofskim odbył konferencję z min. estofskim.

Dzień min. Skrzyński wyda obłęd pożegnany. Wczorajem min. estofski wyjechał z Warszawy do Berlina.

Uczony, który zna 135 języków.

W amerykańskim mieście Taloma w stanie Waszyngton zmarł w tych dniach prof. Karol Anell szwajcar w całości Amerykanin. Z tego, że znał świetnie 135 języków. W nekrologach jego działalności tamtejsze pisma, że Anell przez 12 lat był sekretarzem amerykańskiej ambasady w Tokio. Był ciekawym i bardzo bystrym mężczyzną, który ukończył kursy z zakresu wschodnich nauk na czarkim uniwersytecie w Tokio. Później zamieszkał stanowisko profesora na dwóch uniwersytetach japońskich. Znał biegle wszystkie słownictwa języków sławnych, a nawet język eskimosów i język szczepów afrykańskich.

Frasko konferencji ojmumowej.

GENEWA, 7.2. (Pat.) W ślad za amerykańską delegacją wyjechała się także chińska delegacja z międzynarodowej konferencji w sprawie opium, gdyż uznała swój udział za bezcelowy wobec niemożności praktycznego rozwiązania sprawy opium służącego do palenia.

W toku obrad różni delegaci wyrazili oburzenie z powodu wycofania się Ameryki, a delegat holenderski stawiał ostro delegatów amerykańskich, zarzucając im, iż uniemożliwili porozumienie.

ISKRA

Adres dla listów i depesz:

„ISKRA”, Sosnowiec.

Konto czekowe P. K. O. Nr. 61533.

Przeniesienia wynosi:

zł. 2

Z odnośniami miesięcznymi:

zł. 2,50.

W Zagłębiu po za Sosnowcem, Będzinem i Dąbrową: zł. 2,50.

Z przesyłką pocztową

zł. 2,50

Zagranicą 4 zł.

z PAŦŁOWSKICH STANISŁAWA
POPIEŁOWA

wdowa po referencie od spraw miejskich powiatu Będzińskiego, po krótkich lecz ciężkich cierpieniach, opierzona w Ś. S. w Będzinie, przysięży lat 58, zmarła w Rybniku na Górnym Śląsku i pochowana została na miejscowym cmentarzu dn. 9 lutego r. b., o czym zawiadamia o krewnych, przyjaciół i znajomych pozostał w najbliższym żalu

Córki, syn, synowa, zięć i wnuczki.

Ważne dla bezrobotnych!

W Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy wakuja wolne miejsca dla 100 górników rudy żelaznej i galmanu na wyjazd do Francji.

Termin przyjęcia do dnia 20 b. m. Wyjeżdżać można z rodzinami. Prócz tego wakuje 25 WOLNYCH MIEJSC DLA TOKARZY ŻELAZNYCH I 25 WOLNYCH MIEJSC DLA TRESORÓW również na wyjazd do Francji.

Rezultat wyborów w S. H. S.

Zwycięst. o kandydatów rządowych.

BIAŁOGROD, 9.2. (Pat.) Według doniesienia Agencji Avala, do godz. 6 tej były widome następstwa wyniki wyborów: Partia radykałów uzyskała 141 mandatów, demokraci prawicowi (partia Próbiewicz) 21 mandatów, koalicja rządowa wobec tego otrzymała 162 mandaty, co oznacza większość ze względu na ogólną

liczbę mandatów 315. Blok opozycyjny rozporządzał dotychczas głosami 140.

BIAŁOGROD, 9.2. (Pat.) Według doniesień ministerium spraw wewnętrznych, rząd może liczyć na 180 posłów, popierających jego politykę, a więc na absolutną większość w Skupaszczynie.

Długi francuskie w Anglii.

PARYŻ, 9.2. (Pat.) Dłużniejsza prasa paryska poświęca dużo miejsca ocenie odpowiedzi rządu angielskiego na pismo Clementela w sprawie angielskich długów Francji. Wszystkie dzienniki jednomyślnie podkreślają przyjęty ton toni angielskiej i niewątpliwą polednia złość angielskich propagandystów. Zdaniem prasy francuskiej, nota oświadcza o po ważnym usłownianiu ze strony Anglii

usługującą delirantowego uregulowania problemu tu długów. Dzienniki korzystają jednakże z okazji, aby przypomnieć niezmienny pogląd Francji, iż dług francuski nie jest zwykłym długiem handlowym i że chodzi w danym wypadku o likwidację skutków wojny, prowadzonej wspólnie i dla wspólnych celów — wojny — jak nazywa „Matin” — której ofiarą padła przedewszystkiem Francja.

Po zamknięciu Targów gdańskich.

I trzech głos niemiecki o polityce gdańskiej.

Warszawa, 10.2. (tel. wł.) „Deutsche Rundschau” pisze, że niepowodzenie Targów gdańskich przypisać należy nie tylko polskiemu, ale i słowem gospodarce tego miasta powinny zrozumieć, że Gdańsk nie może się rozwijać w wielkie miasto handlowe, jeżeli senat gdański będzie nadal prowadził swoją niedolę polityczną.

Prasa niemiecka gdańska konstatuje fiasko targów. Zważano tylko na transakcje, które do większego nie doszły. W omawianych słowach prasa opisuje pobyt sowieckiej delegacji w Gdańsku. Deficyt wynosi kilkadziesiąt tysięcy guldenów, o których zwrot zwrócił się komitet targów do senatu gdańskiego.

Głód w Irlandji.

LONDYN, 9.2. (A.W.) Głód w zachodniej Irlandji coraz więcej daje się we znaki ludności. Prócz tego w okolicach dotkniętych głodem panuje epidemia influency. Wskutek licznych wypadków śmierci rząd organizuje akcję ratunkową.

Katastrofy.

VANCOUVER, 9.2. (Pat.) Podczas szturmu krążownika i dużym z liny parowcem w tutejszym porcie, znalazło śmierć 17 matkadojapońskich.

NOWY JORK, 9.2. (Pat.) Wskupozaru, jaki wybuchł w szkole kinematograficznej, nastąpiła eksplozja cysterny z amoniakiem. Dwie osoby zostały zabite, 20 jest rannych. Szkoda wynosiła 1 milion dolarów.

PARYŻ, 9.2. (Pat.) W miejscowości Beziers po gwałtownym pożarze koszar miejscowych runął mur, grzebiąc w swych gruzach parę działających osób. Na skutek katastrofy 13 osób zostało zabitych, 15 rannych.

Proces komunistów.

LIPSZK, 9.11. (Pat.) Przed trybunałem państwowym dla ochrony republiki rozpoczęło się jutro wielki proces polityczny przeciwko członkom z w. Tachek. Oskarżonych jest 16 komunistów o zdradę stanu względnie o apokryfowanie przeciwko republiki, niektórzy z nich nawet za mordowanie i namawianie do mordowania politycznego oraz o przekroczenie ustawy o środkach wybuchowych.

Oskarżenie stwierdza, iż według wzoru rosyjskiej Tachek utworzono Tachek niemiecką celem dokonania gwałtownego przewrotu w Niemczech i utworzenia dyktatury proletariatu, jakoteż celem usunięcia ewentualnych zdradców sprawy komunistycznej.

Celem tym miała służyć centralizacja organizacja wojskowa.

Wskazano na twórców i kierowników tej tajnej organizacji był Rosjanin Skobielewski, alias Goret. Organizacja przewidywała najpotężniejsze środki, aby dopiąć celu i tak spatrzała sobie babcie choleryczne i tyfusowe, za pomocą których miano rozpocząć zbrodnię akcję.

Planowane były również zamachy na gen. Seckota, Strassera, Brissiga i inne polityczne osobistości. Głównym przedmiotem obrad będzie także zamordowanie fryzjera Rauscha.

Paszcz przeciw federacji w SHS.

BEŁGRAD, 7.2. (A.W.) Premier Paszcz wygłosił na zebraniu przedwyboru wni wielką mowę w obronie jednolitości republiki jugosłowiańskiej. Opaszc ustroj państwowego w Jugosławji i na federacji jest niemożliwe z powodu niejednolitego rozdelenia Serbów, Kroatów i Słowenów. Polityka Radzica jest polityką zdrady. Porozumienie z nim jest niemożliwe, gdyż chce on zniszczyć państwo, wprowadzając ustroj komunistyczny. Jedynie w jednolitości narodów, zamieszkujących Jugosławję, leży ich potęga i szerokie możliwości rozwoju. W razie rozbitcia Jugosławjanie stają się niewolnikami.

ZAGRANICZNA MODA.

Niedzielnego odczyt prof. Romana Rybarskiego rzucił snop światła na tajemnicę naszego przesilenia gospodarczego i na przyczyny ujemnego naszego bilansu handlowego. Okazuje się, że Polska coraz mniej towaru zaczyna wywozić, a coraz więcej przywozić. Prof. Rybarski fakt ten uważa jednak za najmniej nieszczęście, aniżeli inny objaw, a mianowicie tę okoliczność, że w wywozie polskim coraz większe miejsce zajmują płody rolnicze i surowce, a równocześnie coraz więcej przywozi się z zagranicy gotowych wyrobów.

Spółcześnie polskie musi tę sprawę głęboko rozważyć. Nasi rękodzielnicy i robotnicy mają coraz mniej pracy zarobkowej, nasz przemysł ma coraz mniej zamówień, a równocześnie coraz więcej sprowadza się z zagranicy tych właśnie wyrobów, które znakomicie i często w lepszym gatunku można produkować w kraju.

Okazuje się bowiem, że kiedy w roku 1923 sprowadzono z zagranicy gotowego obuwia za 17 milionów złotych, to w jedenasiedmiu miesiącach 1924 roku przywieziono do Polski zagranicznego obuwia aż za 31 milionów złotych, czyli innymi słowy w tym okresie szwecy polscy sprzedali swoich wyrobów mniej o około 15 milionów złotych i o zarobek z tej sumy zostali zubożeni. W tych samych okresach sprowadzono tkanin bawełnianych za 27 milionów złotych w roku 1923 i za 55 milionów w jedenasiedmiu miesiącach 1924 roku, co oznacza przeszło 100 procentową zniżkę w ujemnym bilansie produkcji krajowej. Nawet gotowej bielizny sprowadzono w r. 1924 za 7 milionów złotych, czyli o przeszło 120 proc. więcej, niż w roku poprzednim, dowóz zaś wyrobów wełnianych potroił się w tym czasie.

Co to znaczy? Pomijając ten wzgląd, że wyroby zagraniczne są często tańsze od krajowych, że wskutek potrzeby regulowania cen na rynku krajowym rząd nie może zabronić zupełnie ich przywozu, bo takby podnieść dla krajowego państwa, zwrócić należy uwagę na dużą lekkoomyślność naszego społeczeństwa, które często leci na lep mody zagranicznej nawet bez oglądania się na ceny.

Charakterystycznym tego przykładem jest przeciętna niewiasta, której zawsze lepiej pachnia perfumy zagraniczne niż krajowe, lepiej podobna się nawet tandetnie desous zagraniczne, niż na solidniejszy wyrob krajowy. Taka niewiasta, począwszy od pończoszek a skończywszy na torebkach i parasolkach, cały ubiór często ma na sobie pochodzenia niemieckiego, francuskiego, angielskiego, amerykańskiego i t. p. Byłaby, broni Boże, nie polskości. Gdyby każdy z cudzoziemców zdołał z niej zrobić ubrania swojego wyrobu, nasza przeciętna pani straciłaby naprawdę w rajs-kim zstoju.

Na tę lekkoomyślność polską należy zwrócić baczną uwagę. Rząd sam nie potrafi uregulować w sposób korzystny naszego bilansu handlowego, jeśli w poprzek jego ustawomom stanie zamiatanie społeczności do obcych towarów,

które można mieć w kraju. Sytuacji nie poprawiliby również sztuczne odgrózenie się murem celnym od zagranicy, bo takie zarządzenia wywoływałyby tylko namacalną spekulację ze strony pozabawionych zagranicą konkurencji producentów krajowych.

Samo społeczeństwo musi pozbyć się tych szkodliwych nawyków, które tak ujemnie wpływają

na sytuację gospodarczą w Polsce. Mówi się często o jednej tylko torebce czy pończoszcze, ale z takich poszczególnych torebek czy pończoszek powstają w całej Polsce milionowe pozycje bilansu handlowego.

Wciąż niechęć ta torebka będzie wyrobem krajowego.

T. Opiola.

LIST Z PARYŻA.

Brak dzieci na ulicach. — Zmniejszanie się liczby urodzin. — Coraz więcej cudzoziemców. — Odmładzanie kobiet.

(Od własnego korespondenta „Iskry”).

Paryż, dnia 5 lutego.

Rudyard Kipling w swych „Listach z Indii” tak wyraża się, jak i w innych dziełach. Posiadanie większej ilości dzieci stanowi do tego stopnia namiętność każdego Japończyka, że nawet w wiezieniach o raju, wyobraża sobie ten przybytek wiecznego szczęścia jako, miejsce pobytu wielu tych małych, krzyczących istot. Wprost przeciwnie Paryżanin. Gdyby tylko był szelmy, pomimo swego racjonalizmu, wierzyc jeszcze w istnienie raju, wyobraziłby go sobie raczej na wzór mahometan z huryskami!

Cudzoziemiec, zwłaszcza przybysz z kraju „polskiego krdki” (według słynnego wyrażenia Bismarcka), aspręża w ruchu ulicznym pewną nienaturalność, lecz nie odrzuca uświadamia sobie, że powódzie i brak dzieci. W ciągu całonocnej wędrówki po Paryżu nie zdarzyło mi się spotkać więcej jak dwie dzieci, na miliony przechodniów; w dodatku oboje w niewłaściwym wieku. Jedno wprawdzie w wózku lecz za to wiozłone do kawiarni, w której rodzice popijali sobie „aperitif”, a drugie na rękach matki, ale w duszynie i przepelnionym wagonie „metro” (kolejki podziemnej).

Trzeba było widzieć, jakie wrażenie wywołał ten niezwykły wypadek wśród przechodzących pasażerów. W kilku sekundach tłum wysukał dla matki miejsce siedzące, a wypasała zaznaczyć, że przyszłownia francuska uprzejmie nie jest jednoznaczna z ustępowaniem kobietom lepszych miejsc. Pod tym względem ocale niebo stożek wyżej Warszawa. Jednym słowem w Polsce mniej gapi się przechodnie na mury, niż w opisywanym wypadku pasażerowie na ową matkę. Jedni z nich zaczęli bawić się wzięciem z dzieckiem, inni spoglądali na nią z uznaniem i wdzięcznością. Ściśle nakazuje wyznaczyć, że jedynie w oрудzie luksemburskim spotkać można około południa gromadki dzieci z zamożnych sfer z niankami, które jednak obchodzą się, z niemą, jak z okazami rzadkich mumijskich i muzealnych.

A wszystko to dlatego, że dla tych ludzi: posiadanie dziecka to zbytek, luksus

dotychny tylko dla najbogatszych. Cenili więc ołtarzność spólną kobietę, której ubiór wskazywał przynależność do proletariatu.

To też charakterystyczną ma nazwę nową, niezmierznie popularną srodek przeciw zapłodnieniu „fami des pauvres” — „przyjaciel ubogich”. Popularność i niezwykłość tego pojęcia na wygodnym i tanim słuszenie go podobnie, jak aspiryny. Co kraj, to obyczaj! U nas zdrowy instykt ludzki polskiego doprowadził do zdemolowania sklepu, ośmielającego się reklamować podobne rzeczy. (Tak dobrze nie jest. Przy. Red.).

Nie dziwne, że liczba urodzin, znany zresztą ogólnie fakt, wciąż się zmniejsza; w samym Paryżu w roku zeszłym o pół tysiąca w porównaniu z rokiem 1924. Obecnie przy 4 000 000 ludności, na siedmiu Paryżan wypadają jedno cudzoziemiec a statystyka przewidują, że za kilkanaście lat stosunek ten będzie odwrotny. Jeszcze w 1920 r. jeden cudzoziemiec wypadł na jednego paryżan. W szkołach będą uczyć, że do mieszkadków tego „miasa światła” („la ville lumiere” tak nazywał Wiktor Hugo Paryż) należy i garstka Francuzów, zamieszkująca uboższe dzielnice.

W takim stanie rzeczy wielkie zajęcie wywołało nowe odkrycie polsi, naznacza, z n a n e zapewne czwielnikom „Iskry” z telegramów, któremu udało się omdlać kobiety. Kuracja ta bowiem badająca zresztą w Kurazji powiekłom cudzoziemcem, była dostępna dotąd tylko dla niemczy. Lekarz amerykański Harry Beniamin, który sprawdził odkrycie Stenahara, ogłasza publicznie, że na 140 kobiet, na których przeprowadzał swe eksperymenty w wieku od lat 60-70, w 80 proc. wypadków udało mu się osiągnąć nadzwyczajne wyniki, tak, że niektóre z tych starszek, pozbawionych się „mieszczków”, będą niedługo matkami!!!

Pisma paryskie pół zartem, pół serio pocieszają się że może w takim razie przynajmniej starsze pokolenie podlegnie skutecznej wale z wydludzeniem, mogąc korzystać z przywilejów młodości.

Jan Krzemień

Wiesci z Rosji Spwieckiej.

Szczegółowy pożaru w Baku. — Nie chcą bezstronnej opinii. — Wyśledzenie gruzinów. — Starcie z robotnikami. — Aresztowanie sjonistów i marynarzy.

Z Baku komunikują następujące szczegóły o strasznym pożarze, który dotychczas nie został ugazdony. Dnia 1 lutego wieczorem na terenach frachtowych nagle poczęła biec potężna fontanna gazu. Gaz zalał się od iskry elektrycznej i nad kopalnią nęły wznieśli się potężna fontanna ognia, sięgająca 20 sążni wysokości. Wszystkie próby zgaśnięcia zostały bezskuteczne. Dnia 2 lutego wybuchł ogień na terenie kopalni. Akcja ratownicza jest bardzo utrudniona z powodu nadzwyczajnego goraca. Do tej pory nalaziono już kilkadziesiąt ofiar oparzonej i zatrutych gazami. W szeregach kopalni musiano przerwać pracę z powodu pożaru.

Znany publicysta amerykański Her-

man Bernstein ogłosił w berlińskim dzienniku „Ruhr” list otwarty do Cieszena Bernstein wskazuje, że rząd sowiecki użył wszelkich środków, aby odwrócić uwagę od sprawy Rosji Spwieckiej, gdzie pragnął on zbadać stosunki i dać o nich szczerze sprawozdanie społeczeństwu amerykańskiemu. Bernstein uprzedza Cieszena, że „prawda nie zna kurdynów” i że o rzeczywistości rosyjskiej będzie on umiał się dowiedzieć na miejscu przebywając zagranicą i nastrze, o niej dla czytelników amerykańskich Bernstein już od kilkunastu tygodni prowadzi praktykę z przedstawicielami sowieckimi zagranicą i Kraśnin zapewniał go, iż wiza zostanie udzielona.

Z Tyflisu donoszą o ogłoszeniu przez gruziński Centr. Komit. Wykon. dekretu o wyłączeniu z granic Gruzji wszystkich byłych ksiąg i szlachciców. Jednocześnie cały ich majątek ulega konfiskacie. Na zasadzie tego dekretu wysiedlono już przeszło 100 osób, w tej liczbie — kilkadziesiąt na wyspy Solowiejskie i na Syberję.

W zakładach przemysłowych Niznie tagilskich doszło do starcia pomiędzy robotnikami a oddziałem wojsk czerwonych. Kilkunastu robotników odniosło rany.

Z Piotrogradu nadeszły do wiadomości o nowych aresztowaniach wśród działaczy sjonistycznych. Aresztowano około 50 osób z liczby najbardziej czynnych członków organizacji piotrogrodzkiej. Większość aresztowanych ma być zesłana do obozów koncentracyjnych, lub do gubernii północnych.

Z Piotrogradu komunikują o nowych aresztowaniach, dokonanych pośród marynarzy floty sowieckiej, w Kronstanie. Aresztowano wielu stronników Trockiego. Na pancerniku „Marat” miano aresztować delegację marynarzy czarnomorskich, która przybyła do Kronstadtu w celu omówienia z marynarzami białymi sposobów innego wystąpienia przeciwko kierownikowi floty sowieckiej.

Sprawy żydowskie.

Dwie mary.

W warszawskim sjonistycznym „Naszem Przeglądzie” (nr. 38) znajdujemy nader charakterystyczny list z Tel Awiw w Palestynie, w którym p. Miriam Wolman-Sierackowa wyraża niezadowolenie z powodu praktyk tych żydów, którzy żywią się przybyciem z Polski do Palestyny i na jej grunty z miejsca przesiedleli swoje obywatelstwo. Czytamy tam:

Organizacja sjonistyczna i komitet dla spraw emigracji z prawdziwym niepokojem obserwują nowy napływ emigrantów z Polski, element ten nie zabiera się natychmiast do pracy produkcyjnej, lecz zajmuje się różnym interesami, wreszcie zsiadliwemu dla kraju. Wielką częścią emigracji z Polski pozostaje w mieście, gdzie zamieszkuje się malarstwem i spekulacją gruntu. Społeczeństwo tutejsze z wstążkami niepokojem patrzy na wzrost skandalicznego szubrawstwa cen gruntu. Dochodzi niekiedy do tego, że za plac, za który chcieliby dać tyle, natrafiłoby się na 50 proc. więcej. Pomijając to, że o momencie wychowywamy, jak i o momencie przeważności materialu ludzkiego, który tak cechował poprzednie emigracje, mowy być nie może, obecnie choć wskazać, że odciąża się pogromu olbrzymią część kapiwa, która mogła być użyta na zakładanie fabryk, lud gospodarszy rolnych, a zostaje żywność na cele nieproduktywne. Społeczeństwo tutejsze przystępuje obecnie do energicznej akcji walki z tym objawem oraz do skierowania toku emigracji na drogę pożyteczną tak dla kraju, jak i dla samych emigrantów. Jest to konieczne poparcie, które masę emigrację uświadamia, o ile śliska jest ta droga kontynuowania Galutiny w naszym nowo budującym się domu narodowym.

Okazuje się, że żydzi potrafią nawzajem imieniu skandaliczne uciążenie żydowskich mas w Palestynie. Jest to tylko wtedy, jeśli ta niecnota robotnicy odbywa się w Palestynie. Niemalby spekulantów i t. p. Aterdów w Polsce nazwa się „budowniczymi Polski”, których habnie wzywać Rząd Polski.

Te dwie mary są charakterystyczne dla postępowania przywódców sjonistycznych.

mp.

Kroje ULLSTEINA
stało się nabywa w składzie firmie
Hugo LIPSCHUTZ
KATOWICE, KRUL-HUTA,
ul. 4-go Maja 10, ul. Wolności 2.

Premjera w teatrze.

„ROZA STAMBUŁ” opierka w 3-ech aktach L. Falia.

Opierka niemowa i nieobca naszej scenie, dlatego, uznawając ją, należało więcej dołożyć starań, aby przy porównaniu z dawnymi jej przedstawieniami ocena widowiska nie wypadła ujemnie. Melodyjne walczki wieleśkiej fabryczki nie załuszczały banalnego libretta, chęć tworzenia na niebanalnym je życia narzemu. Jeżeli przystęp artyści nie mogą, czy nie umieją podkreślić swolęgo orku lekkiej muzyki, to widowski nie może być zaliczony do wybitnie udanych przedstawień.

Główni bohaterowie operki p. Celisława w roli Kondi i Miller, jako Achmed Bey, wskazywać widocznego jakiegoś niewyjaśnionego nieporozumienia znaleźli się na scenie w charakterze interpretatorów czwoliwych partii w „Róży Stambułu”.

Pana Millera ratowała jako takowez-roka skala głosu, lecz ze względu na warunki zewnętrzne z trudnością można było w nim rozczuć Achmeda Beye. O p. Celisławie nie pochwlebniejszego, niż o jej partnerze, powiedziane nie można, trzeba tylko dodać pod adresem jej gry, że dykta obowiązuje nawet w operetce.

Sytuację ratował ze szczerym humorem, z wergą i dowcipem, pojętym inteligentnie, p. Minowicz. Jeżeli można mieć do niego urazę, jako do reżysera, za obadę ról, to z drugiej strony nie można mu nie być wdzięcznym za budzenie do siebie sympatii, okazywanie przez widownię prawdziwą burzę oklasków.

Godną siebie partnerkę, znalazł pan Minowicz w p. Leopoldównie. Finiezia wdziek, sympatyczny głosik.

Chóry nie miały okazji do popasu, ale to, co śpiewały, wykonane było dobrze. Orkiestra pod batutą p. Górzyńskiego, jak zwykle, pracowała rzetelnie.

W końcu mała uwaga. W operetce artyści mają zwięzłą lokalizowanie nie których „kwieści”. Można się z tem zgodzić, lub nie — rzecz gustu, lecz, gdy się już ktoś „puszcza na kawy”, i powiada, że ta dama harmu jest z Będzina, a tamta jest „piernikiem”, to jednocześnie nie może zapominać o charakterze swej roli, aby to, co mówi nie razło uszu widzów, oraz musi się nauczyć mówić tak dozwolnie, by jego „kawał” napawiał obłągnięciem swój cel. Krótko mówiąc, Achmed Bey nie zgryztał zbytkiem udanych „kawałów”.

Niewybrednym pomysłem swego kolegę zaraził się i p. Karasiński w roli fabrykanta Millera. Wybitna inteligencja tego artysty, o której silnie publiczność przekonała się niejednokrotnie, uległa zdaje się w „Róży Stambułu” chwilowemu zaćmieniu.

C. rk.

Z ruchu wydawniczego.

**POLITYKA POLSKA I ODRU-
DZANIE POLSKI.** Na wyścigach książek
się pojawiło się pod tym tytułem wspaniałe
działo Romana Dmowskiego, które
stanowi poważny etap polskiej myśli po-
litycznej. Dzieło to stało w rzędzie prac
polskich myślicieli i twórców naszej
myśli państwowej: Ostrowskiego, Modrzejew-
skiego, Skarżyńskiego, Leszczyńskiego, Konars-
kiego, Kollataja, Śleszczyńskiego, Stępczanki-
skiego i innych.

Obecna książka R. Dmowskiego jest
piętną z rzędu poważnym dziełem wiel-
kiego polityka i myśliciela naszego. Po-
przedzają ją: „Myśli nowoczesnego Polaka”
(1902), „Excentricum lux” (1905),
„Niemcy Rosji i sprawa polska” (1908)
oraz „Dziękuję mi konserwatywny w Polsce”
(1914).

Książka ta winna się znaleźć w ręku
każdego oświeconego Polaka, który chce
poddać śladem nowoczesnej myśli na-
rodowej.

POLSKIE PRAWO UPADNIECZE
w opracowaniu d. r. Władysława Namy-
rowskiego, konsula R. Niem. Nakład Tow.
Wyd. „Alenium”, Lwów, Zimorowicza 5,
s. 292. Cena 3.30 zł.

Książka pod powyższym tytułem, już
dawno oczekiwana, pojawia się na pół-
kach kateryjskiej Opłazdowa jest obszern-
nym wstępem i objaśnieniami oraz prze-
rzedzicie i wyczerpująco ułożonym skro-
wionym rzeczowym. Jest podręcznikiem

2 Wtorek dnia 10 lutego r. b.
koncertowe przedstawienie-seansy o jedynakowym programie 2
1szy seans o godz. 7.15 wieczorem — 2gi seans o godz. 9.15 wieczorem
Tylko 1 dzień! Jedyny występ komara, muzyki i śpiewu Tylko 1 dzień!
arystów światowej sławy muzyk. Komików

BIM - BOM

M. i E. STANIEWSKI — Komar i Muzyka.
Prawdziwi i życzliwi z występem
w całej Europie

DZIAŁ KONCERTOWY: próba p. p.
Bim Bom w przedstawieniu białor-
wieskiego z dnia 10 lutego 1925 r.

Bilety nabywać można w kasie kino
teatru od godziny 1-tej po południu.

Wszystkim tym, którzy oddali ostatnią posługę drogim nam awie-
kom najukochańszej żony, matki i córki.

STANISŁAWY Z MOCZARSKICH TOMASZEWSKIEJ

a w szczególności czcigodnemu Duchowiświatu paraliż Słaz Sele, oraz
p. leitererowi W. Oskiemu za troskliwość opiekę i słowa pociechy do osta-
tniej chwili życia z głębi zabiłego serca serdeczne „Józ złość” skłoda
Mąż, córka i rodzina.

poświęceniu i oddaniu niewatłiwie usług
lembardzkiej, i uświadomienie nasze w
zakresie uregulowania połozenia prawne-
go urzędników państwowych rozpoczęte
przed trzema laty, zostało obecnie ukoń-
czonem. Książka ta umożliwiła oriento-

wanie się w treść wszystkich ustaw i roz-
porządzeń rozczuwanych w trzech rocz-
kach Dziennika U. i w R. P., a przy-
stępna cena daje możność nabyć ją
każdemu.

Kronika Zagłębia.

KALENDARZ YK.

10

Wtorek

Dziś Scholastyki p.
luty Objawienie N. M. P.
Wsch. słońca 7.51
Zach. — 3.29

Z TEATRU.

W SOSNOWCU.

Dziś dziesiąty był świetem Akto-
ra Polskiego, zgrzeszonego w Związku
Artystów Scen Polskich W dniu tym
na obchazie całej Rzeczypospolitej, gdzie
tłoko ze sceny polskiej rozbrzmiewa sto-
wo polskie, odbywają się przedstawienia,
z których połowa woliwów przeznaczona
jest na budowę schroniska dla weter-
anów siłki dramatycznej. Niezależnie
od tego wszyscy aktorzy na cel powzię-
szy co rok przezcażają swoje całozdolen-
ne pobyty. Aktor polski, który zawsze
chętnie niesie swą pracę i talent na wszel-
kie wzniośle cele, przekonywany jest iż spo-
łeczeństwo w dniu tym da wyraz swojej
sympatii dla teatru i aktorów polskich,
zapraszając teatr do ostojnego miejsca.

Dziś zatem utrzymy po raz pierwszy
w sezonie bieżącym komedję p. t. „Haj-
duzki”, opartą na tle powieści Henryka
Sienkiewicza „Pan Wołodyjowski” —
w wykonaniu zespołu dramatycznego z
p. Helińskiego w roli tytułowej. Początek
o g. 8-mej wiecz. Abonament ważny
bez procentu.

Sroda, 11 b. m. — „Domy polskie”
szereg obrazów uosławionych z prze-
jętnego poematu Małczewskiego „Ma-
ria”. Reżyseruje p. M. Nawrocki.
Występy odbywają się w całej pelai, kostiumy
i dekoracje stylowe.

W czwartek, 12 b. m. — „Złoty ko-
gułek”.

W BĘDZINIE.

Dziś — „Złoty kogulek” w specjal-
nie artystycznym dekoracjach, wykon-
anych przez artystów — mistrzów warszaw-
skich pod kierownictwem Śl. Sartowskie-
go, reprezentujące się w teatrze „Nowości”.
Występy, które się odbyły w teatrze „No-
wości” w Będzinie, nie mają nic wspólnie
z zespołem, który dzisiaj utrzymy. Po-
czątek godzina 8-mej wiecz.

Chleb głodnym dzieciom.

Kryzys ekonomiczny, jaki przeżywa-
my, od szeregu miesięcy odczuwamy
wzwyż.

Najbardziej jednak odbija się on na
biednej działości, która, dając głodnie,
trzeba im przysłać z pomocą, aby ich
uchronić od śmierci głodowej.

Komitet Chleb Głodnym Dzieciom
ma zarejestrowanych 603 dzieci, którym
trzeba niezwłocznie podać kę chleba.

Zwracam się zatem do miejscowego
społeczeństwa, aby chętnie wpłaciło in-
kasamentem składki, jakie w swoim czasie
zarejestrowała dla Komitetu Chleb Głod-
nym Dzieciom.

Ofarty można składać również w re-
dakcji piśm miejscowych.

prezes Komitetu
Chleb Głodnym Dzieciom
Ks. Plenkiewicz

Z posłedzenia wydziwiału po atowego.

(g) Na ostatnim posiedzeniu wy-
działu powiatowego sejmiku będniz-
skiego, uchwalono, podjąć innemi,
poważyć na stanowisku naczelnego
lekarza do spraw zdrowia i opieki w
powiecie dr. M. Zolegowskiego.

Należy powołać wydziałowi
tak trwałego wyboru, gdyż dr. Zole-
gowski, znany w Zagłębiu ze swej
wielkiej i rufyzy zawodowej, daje
gwarancję, iż pod jego kierownictwem
tak ważny dział zdrowia i opieki zo-
statnie postawiony na odpowiednim
poziomie.

Omawiano także sprawę przy-
mowa na przychodnich chorobach w
szpitalu powiatowym w Będzinie i
na wniosek powiatowej komisji zdra-
wiania postanowiono, aby tylko w na-
głych wypadkach udzielano chorem
przychodnich pomocy, natomiast zwy-
kle przejęcia oraz stosowanie dla
chorych tych lampy kwarcowej lub
rentgenowskiej zostało zniesione.

Zwiększenie liczby bibliotek
ruchomych

(g) Pisaliśmy niedawno, iż sejmik
będziński utworzył z otrzymanych z
ministerium książek 5 kompletów,
które, jako biblioteki ruchome, prze-
znaczone są dla gmin powiatu na-
szego.

Wobec dużych potrzeb i licznego
zwroczenia się gmin o przysłanie im
wspomnianych bibliotek, postanowio-
no utworzyć 10 kompletów, każdy z
50 tomów, co pozwoli na przedsze za-
spokojenie wymagań.

Część kompletów już wydano do
kilku gmin, reszta w tych dniach zo-
statnie oddana do użytku.

Otwarcie ambulatorium weteryna-
ryjnego

(g) Dzięki staraniom przewodni-
czego wydziału powiatowego p.
starosty A. Trzaskalskiego oraz popa-
rki wydziału powiatowego sejmiku
helińskiego, w ubiegłą niedzielę od-
było się otwarcie drugiego z rzędu
ambulatorium weterynaryjnego w po-
wiecie, tj. w Świerżu.

O godz. 12 w pol. po odbytem
nabożeństwie w miejscowym kościele,
przed lokalem, gdzie mieści się am-
bulatorium, zebrało się tłum gmin-
ników, do których pierwszy przemo-
wił ks. wikary.

Następnie zabrał głos zastępca
starosty, p. C. Kowalski, wskazując
na doniosłe znaczenie racjonalnej go-
spodarki samorządowej, poczem prze-
szedł do sprawy powiatowego, będniz-
skiego dr. Sienborna, wykładając ja-
kiśi dotychczasowe i konieczność zale-
cia się budowa szpitalnych w go-
spodarstwie rolnem zwierząt.

Ostatnio zabrał głos kierownik
ambulatorium w Z. r. k. dr. Kola-
kowski, nawołując, uduć do wspól-
nej pracy na nwie ojczyźnie.

Po przemówieniach przybyła do
naczelnego szefa, dr. Sienborna, dele-
gacja rolników, prosząc o wyrażenie
inicjatorom i twórcom ambulatorium
serdecznego podziękowania za stara-
nia i pracę dla dobra ludności.

Kierownikiem drugiego ambula-
torium został dr. W. Nawak.

Zmniejszenie książek

(g) Dzięki pogodzie i miub ho-
chmut, mieszkańcy Zagłębia mieli moż-
ność obserwowania w ubiegłą niedzielę
długotrwałego zachodzenia księżycy, które

